

Sygn. akt: WZ 13/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie wniosku ppłk. rez. I.O. oskarżonego z art. 228 § 1 k.k. o uchylenie zabezpieczenia majątkowego, po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Wojskowej w dniu 3 września 2015 r. zażalenia oskarżonego na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lipca 2015 r. (sygn. akt: So. 8/15) w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o uchylenie zabezpieczenia majątkowego,

p o s t a n o w i ł

zmienić zaskarżone postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lipca 2015 r. w punkcie 2 i uchylić zastosowane wobec ppłk. rez. I. O. postanowieniem prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Poznaniu z dnia 15 maja 2012 r. (sygn. akt: Po. Śl. PZ [...]) zabezpieczenie majątkowe.

UZASADNIENIE

Ppłk. I. O. - funkcjonariuszowi publicznemu zarzucono popełnienie przestępstwa określonego w art. 228 § 1 k.k. polegającego na przyjęciu w związku z pełnieniem funkcji publicznej korzyści majątkowej w postaci wycieczki

zagranicznej o wartości 9139 zł w zamian za pomoc w zakupie od firmy prywatnej sprzętu technicznego dla wojska.

W toku toczącego się postępowania przygotowawczego postanowieniem prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Poznaniu z dnia 11 maja 2012 r. zastosowano wobec ppłk. I. O. środki zapobiegawcze w postaci dozoru przełożonego wojskowego, zawieszenia w czynnościach służbowych i poręczenia majątkowego. Postanowieniem prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Poznaniu z dnia 15 maja 2012 r. orzeczono wobec ppłk. I. O. o zabezpieczeniu na poczet grożącej kary grzywny oraz przepadku, ujawnionych w jego miejscu zamieszkania walorów pieniężnych: 30.000 zł, 964 dolarów USA oraz 1.150 koron norweskich. Ppłk I. O. został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z dniem 31 stycznia 2014 r. W tej sytuacji prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Poznaniu postanowieniem z dnia 14 marca 2014r. orzekł o zmianie zastosowanego środka zapobiegawczego w postaci dozoru przełożonego na dozór Policji.

W dniu 3 lipca 2015 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynął akt oskarżenia przeciwko ppłk rez. I. O. o popełnienie czynu określonego w art. 228 § 1 k.k. W dniu 22 lipca 2015 r. do tegoż Sądu wpłynął wniosek oskarżonego o uchylenie dozoru Policji i zabezpieczenia majątkowego. W uzasadnieniu wniosku w zakresie żądania uchylenia zabezpieczenia majątkowego oskarżony podniósł, że w toku trwającego postępowania przygotowawczego sumiennie wykonywał wszystkie ciążące na nim obowiązki z racji zastosowanych wobec niego środków zapobiegawczych. Wskazał nadto, że w przypadku orzeczenia wobec niego kary grzywny i przepadku, nie istnieje zagrożenie możliwości wykonania tej kary i tego środka, gdyż wnioskodawca posiada stały dochód w postaci świadczenia emerytalnego w wysokości 6280 zł netto oraz jest współwłaścicielem trzech nieruchomości (dwóch domów i jednego lokalu mieszkalnego) oraz dwóch samochodów.

Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 27 lipca 2015 r. (sygn. akt: So.8/15) nie uwzględnił wniosku oskarżonego o uchylenie dozoru (pkt 1) oraz zabezpieczenia majątkowego (pkt 2). Uzasadniając rozstrzygnięcie w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego Sąd podniósł, że o

jego treści zadecydowały te same okoliczności, które nie pozwoliły na uwzględnienie wniosku o uchylenie dozoru oraz fakt zarzucenia oskarżonemu popełnienia przestępstwa o charakterze korupcyjnym, za które może być orzeczona kara grzywny i przepadek nienależnie osiągniętej korzyści.

Na to postanowienie w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o uchylenia zabezpieczenia majątkowego zażalił się obrońca oskarżonego i zarzucając rozstrzygnięciu obrazę przepisów art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 291 § 1 k.p.k. polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że w sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające stosowanie wobec oskarżonego zabezpieczenia majątkowego, podczas gdy nawet w przypadku orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny, posiada on majątek gwarantujący wykonanie orzeczenia, wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w punkcie 2 i orzeczenie o uchyleniu zastosowanego zabezpieczenia majątkowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Sąd pierwszej instancji rozstrzygając negatywnie wniosek w przedmiocie uchylenia zabezpieczenia majątkowego, nie rozważył należycie podniesionych przez oskarżonego w tym wniosku okoliczności, wskazujących na jego dobrą sytuację majątkową, zabezpieczającą możliwość wykonania przyszłego orzeczenia w zakresie kary grzywny i przepadku. Zdaniem Sądu Najwyższego ustalony stan majątkowy oskarżonego, którego podstawowymi składnikami są posiadane nieruchomości, co prawda we wspólności małżeńskiej, ale co do których istnieje możliwość prowadzenia egzekucji w celu wykonania kary grzywny i przepadku (art. 28 i 29 k.k.w.) oraz wysokie świadczenie emerytalne, zapewniające stałe źródło dochodu, przy niestwierdzeniu próby wyzbycia się przez oskarżonego należących do niego nieruchomości, pozwala na przyjęcie, iż nie istnieje zagrożenie braku możliwości wykonania w przyszłości orzeczenia w zakresie kary grzywny i środka karnego. Na marginesie rozważań Sąd Najwyższy pragnie również podnieść, że Sąd pierwszej instancji błędnie, w uzasadnieniu orzeczenia, przyjął tożsamość przesłanek stosowania zabezpieczenia majątkowego z przesłankami stosowania środka zapobiegawczego. Mając te okoliczności na uwadze należało uchylić zastosowane wobec oskarżonego zabezpieczenie majątkowe.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

l.n